

Hodnocení průběhu doktorského studia Mgr. Jana Urbana

Mgr. Jan Urban (nar. 27. 5. 1978 v Benešově) ukončil magisterské studium sociologie na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v roce 2003. Za diplomovou práci *Sociologie náboženství Émila Durkheima: Formy a funkce náboženství v moderní společnosti* tehdy získal Cenu Edvarda Beneše. Po ukončení studia pak pracoval dva semestry jako výzkumný asistent na Environmental Social Science Research Institute (prof. Adeola), University of New Orleans, USA. V roce 2004 zahájil na FF UK v Praze doktorské studium na oboru sociologie s diplomovým projektem orientovaným na problém jednání a struktury v díle Talcotta Parsonse. Zhruba po čtyřech letech se rozhodnul téma disertace změnit, a od roku 2009 začal zpracovávat nové téma, kterým je teorie a výzkum v oblasti plánovaného chování.

Jan Urban pracuje od roku 2004 jako výzkumný pracovník Centra pro otázky životního prostředí Univerzity Karlovy. Zde se věnuje takovým tématům, jakými jsou: sociologie životního prostředí, modely spotřebního chování, modely proenvironmentálního chování, pracovní rizika, netržní metody oceňování, spotřeba energií v domácnostech. V letech 2004 – 2011 působil rovněž jako asistent na katedře sociologie FF UK, kde se věnoval zejména kurzům orientovaným na dějiny sociologie.

Během své dosavadní praxe se Jan Urban podílel na řešení dvanácti velkých výzkumných projektů, které měly z části mezinárodní charakter. Se svými příspěvky se účastnil na řadě odborných konferencí doma i v zahraničí (Maďarsko, Švýcarsko, Německo). Jeho seznam publikací zahrnuje více jako 20 položek, mezi kterými figurují stati v odborných recenzovaných časopisech, kapitoly v monografických dílech a příspěvky v konferenčních sbornících.

Během doktorského studia plnil Jan Urban své studijní povinnosti odpovědným způsobem. K volbě a zpracování tématu disertační práce přistupoval s uvážením a respektem. Jeho cílem bylo vytvořit práci, která bude odpovídat akutálním trendům v dané vědecké oblasti a jež bude nejen akademickým dílem, ale nalezne uplatnění i v praktické oblasti. To, že se rozhodnul zpracovat text v angličtině, svědčí o tom, že své bádání spojuje nejen s domácím odborným prostředím, ale vnímá ho jako součást mezinárodně propojeného výzkumného úsilí, na kterém chce svým specifickým podílem participovat. Předloženou disertační práci Jana Urbana jednoznačně doporučuji k obhajobě